

Oliver bliver svigtet – igen!

Olivers problemer startede i 2½-års alderen, da hans far og jeg fik alvorlige samlivsproblemer. Det blev en hård og skræmmende tid før Oliver flyttede med mig hans mor, da han var godt 3 år. Starten på børnehaven faldt samtidig med og Oliver lukkede af for de fremmede voksne og fik meget svært med social kontakt, var udadreagerende, skræmt og frustreret.

Oliver startede i august 2009 i folkeskolens 0. klasse uden særlig støtte, det på trods af, at han i børnehaven krævede en fuldtids voksenstøtte for at kunne rumme at være dér. PPR sagde at kommunen jo måtte prioritere midlerne – og det blev ikke Oliver, der blev prioriteret. Folkeskolen var en katastrofe for Oliver, hvor Oliver vandrede skræmt og alene rundt udenfor klassen, hvis han ikke ligefrem flygtede fra skolen, når han blev tiltalt af en voksen. På 1 måned udviklede han en grænseløs aggressiv adfærd, som reaktion. Og han var ude af stand til at modtage nogen som helst form for undervisning. Det tog 6 måneder før skolen bevilligede særlig hjælp til Oliver. 1. februar 2010 fik han en fuldtidspædagog til at holde opsyn med ham i skoletiden, hvilket måtte foregå i sfo'ens tomme lokaler, da han stadig ikke på nogen måde kunne rumme at være i en klasse eller sammen med fremmede voksne. 2 måneder senere blev han dagindlagt i 8 uger på Børnepsykiatrisk Afd. Han fik her diagnosen reaktiv tilknytningsforstyrrelse udløst af skræmmende oplevelser i barndommen. Det var ikke muligt at teste Olivers kognitive funktioner, da Oliver heller ikke her følte tillid nok til at deltage i tests eller modtage anvisninger eller undervisning fra voksne.

Kommunen fulgte Børnepsykiatrisk afd.'s anbefalinger og henviste Oliver til specialundervisning i et dagbehandlingstilbud i en selvejende institution udenfor kommunens grænser til skolestart august 2010. Mor læste på kommunens hjemmeside at kommunen påtænker at hjemtage de 10 elever kommunen har henvist til pågældende skoledagbehandlingstilbud, ved årsskiftet 2010/2011 for at finansiere en udvidelse af et tilsvarende lokalt tilbud. Børneforvaltningen garanterer at Oliver under ingen omstændigheder vil blive hjemtaget, og at vi kan betragte det som en permanent løsning, hvor Oliver kan gå hans skoletid ud.

Oliver startede herefter i det udenbys skoledagbehandlingstilbud i august 2010. Endelig ser vi at Oliver begynder at udvikle sig positivt og han trives godt. Han har opbygget et helt specielt tillidsforhold til sin lærer – et forhold der smitter af på hele hans indstilling til begrebet skole og giver os håb om, at Oliver på et tidspunkt vil kunne begynde at modtage undervisning og mulighed for at han vil kunne blive testet for eventuelle kognitive vanskeligheder.

Vi får derfor et chok, da vi den 19. november modtager brev for kommunen om at Oliver skal hjemtages, for - som det er angivet – at finansiere udvidelsen af det lokale tilbud, der starter 1. februar 2011. Kommunen begrundet hjemtagelsen med én enkelt sætning fra den 10 sider

lange udskrivningsrapport fra børnepsykiatrisk afd. "at Oliver er en dreng der vil profitere af at komme i et heldagstilbud, der kan støtte ham indlæringsmæssigt og personlighedsmæssigt" og tilføjer at han vil få kortere vej til skole.

At forlange af Oliver, der kun er knap 8 år, at han skal kunne håndtere endnu et skift overstiger fuldkommen hans evner. Det vil være at svigte Oliver – og det vil ødelægge den spinkle tillid og positive udvikling, der er opbygget siden han startede i sit udenbys tilbud i august.

Vores appel i partshøringssvar til kommunen om at varetage Oliveres tarv og lade ham blive i sit tilbud er blevet afslået og vores anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning, så Oliver kan blive i sit nuværende tilbud mens klagen behandles, er blevet overhørt.

Vores klage er netop modtaget i Det Sociale Nævn, der angiver at sagsbehandlingstiden er 3-5 måneder - i nogle tilfælde længere. Oliver er henvist til det ny skoledagbehandlingstilbud d. 1. februar 2011. Konkret vil Oliver risikere at blive udsat for 2 skoleskift indenfor nogle måneder – i tilfælde af at vi får medhold i Det Sociale Nævn.

Det vil i vores øjne være et meget alvorligt overgreb mod Oliver at udsætte ham for flere skift.

Kommunen afviser samtidig at vi har nogen retssikkerhed efter Folkeskoleloven på trods af at begge skolebehandlingstilbud er oprettet og underviser efter FSL § 20 stk. 2.

Således afviser kommunen at vi vil kunne gøre "frit skolevalg på tværs af kommunegrænser også for børn med specialpædagogiske behov" gældende (Lov nr. 335 af 18. maj 2005).

Også kravet om at "forældres og elevens ønske med hensyn til den skolemæssige placering skal så videt muligt følges" jf. BEK § 4 stk. 2 (nr. 1373 af 15. december 2005 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk indsats) afvises. Slutteligt har kommunen overhørt vort ønske om at klage over skoleskiftet til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning efter FSL § 51. stk. 9. Således afskærer kommunen os fra her at søge om at klagen får opsættende virkning, samt at få prøvet om det ny tilbud tilgodeser Oliveres behov samt om der fra kommunens side ligger økonomiske hensyn bag.

Begrundelsen for at tilsidesætte Folkeskoleloven skulle givetvis være, at lovgivningen på området af kommunen tolkes således, at når de sociale myndigheder trækker en henvisning efter Servicelovens § 52 tilbage fra ét skolebehandlingstilbud, så bortfalder også henvisningen til specialundervisning efter FSL 22, stk. 5, 1. til det pågældende tilbud automatisk. Herefter kan kommunen helt frit henvise Oliver til et nyt – og som de anfører – helt tilsvarende skoledagbehandlingstilbud uden at hverken forældre eller barn bliver hørt, eller kan gøre ret til frit skolevalg gældende.

Er det intentionen med lovgivningen?

Kan det virkelig være rigtigt at de sociale myndigheder på denne måde frit kan flytte rundt på et så sårbart og udsat barn?

Hvad kan vi gøre for at sikre Oliver's mulighed for at få en tryk og stabil barndom, så han ikke bliver kastebold i det kommunale system?